

НОВИЙ. Політехнік

Газета виходить двічі на семестр
квітень 2012 №2

КОЛОНКА РЕДАКТОРА

Шановне студентство та колеги! Ми раді представити другий номер оновленої газети ЧПТ. Дякуємо тим, хто долучився до нас: читачам, дописувачам, ініціаторам нових рубрик та ідей. Ми чекаємо на Ваші пропозиції на нашому сайті, які Ви можете надсилати на нашу електронну адресу Gazeta_new@ukr.net. Редакція

газети «Новий Політехнік» запрошує взяти участь у конкурсі «Найрейтинговіша група ЧПТ».

Для цього необхідно показати якнайкращий результат у навчанні, спортивних змаганнях та оглядах художньої самодіяльності до кінця цього навчального року.

Результати конкурсу Ви зможете побачити на сторінках нашої газети. Пам'ятайте, студентські роки – незабутні. Зробіть їх неповторними для себе та оточуючих.

Читайте в номері

1. Актуальне інтерв'ю з Г. Блонським	1-2
2. Наші новини	
КВК «Українську мову знай – помилок не допускай»	3
«Наші студенти – справжні театрали»	3-4
«Фестиваль студентських талантів стартував»	4-5
«Спортивні перемоги «Політеху»	5
3. Важливі дати	
«8 березня – свято чи день протесту?»	5
«День сміху»	6
«Великдень»	6
4. Наша творчість (поезія та проза)	7
5. Психологічна сторінка «Рятівна сила посмішки».	8
6. Сміх продовжує життя «Перли поперли»	8

АКТУАЛЬНЕ ІНТЕРВ'Ю

Він з творчості черпає життєдайну силу...

Геліодору Геліодоровичу Блонському - 70 років!

Про секрети свого життєвого потенціалу колишній директор ЧПТ Г. Блонський розповів головному редактору газети «Новий політехнік» А. Волошиній.

– Геліодоре Геліодоровичу, 23 березня 2012 року Ви відзначили 70-ти річний ювілей. Чи можете сказати, що мрії та сподівання від життя справдилися?

– Важко сказати... Мабуть, таки не всі. Дуже хочеться побувати в

Норвегії. Я наслуханий про ті чудові краєвиди, атмосферу. Це моя заповітна мрія. Чесно кажучи, особливих завдань не ставлю. Роблю те, що мені подобається – живу!

– Що привело Вас на Черкащину, адже нам відомо, що народилися в Амурській області (Росія), а дитинство і юність провели на Хмельниччині?

– У цей мальовничий край привела доля, тобто кохання. Я поїхав за майбутньою дружиною, яка зі мною вчилася.

– Майже 17 років Ви очолювали Черкаський політехнічний технікум. Якими засадами, передусім, керувалися?

– Хочу сказати, що я не рекордсмен. Вовк Г. П. про керував нашим закладом 27 років. Однак, якщо ти взяв на себе таку відповідальність, то повинен працювати з розумом, ні

в якому разі не керуватись емоціями. За час свого директорства зрозумів, що іноді варто змінити свою думку, якщо доведуть твою неправоту, обґрунтують прорахунки – цього не треба боятися, всі можуть помилятися. Я завжди вмів іти на компроміс.

– Не секрет, що Ви користуєтесь авторитетом серед колег по цей день. Які риси характеру, на вашу думку, повинен мати кожен викладач, щоб бути успішним у своїй професії?

– Головне – нікого не ображати, тому що все може обернутися проти Вас. Викладачам поради би витримки, поміркованості. Я ніколи не любив конфліктів, намагався завжди їх оминати, і не прислухався до тих, хто їх розпалює: просто не поважаю пліткарства, «доносчиків».

– Ви зробили вагомий вклад у розвиток освітньої галузі Черкаської області, розбудови

ЧПТ, якому в цьому році виповнюється 90 років. Маєте державні відзнаки – медаль «Ветеран праці» та знак «Відмінник освіти України». Як Ви думаєте, яку мету повинен ставити кожен освітянин, щоб досягнути бажаного результату?

– Ви знаєте, я приходив до всього дуже інтуїтивно, спонтанно. Педагогіка для мене – це мистецтво. Методи навчання кожен обирає свої, головне – результат. Перекоаний, що ця професія від Бога, і як би ти не старався, цього не навчишся. Вчителем, мабуть, треба народитися. За свій вік бачив багатьох вчителів з дипломами, та не з покликанням. Думаю, і студенти зі мною погодяться, що не всі педагоги мають такий собі «вчительський дар».

– Саме за Вашого директорства технікум розширив кількість спеціальностей із 3-х до 8-ми. Що було поштовхом до цього і як це вдалося?

– Це не суто моя заслуга. Ідея – ідеєю, а реалізація вимагає багато кроків та зусиль. Я б сказав 60% всієї роботи зробив Галат Д. В. Йдеться про клопітку, марудну, чорнову і невдячну роботу, як, скажімо, ліцензування. Ми працювали разом. Скільки я був директором, стільки він був завучем.

– Любите постійність?

– Так, постійність, послідовність, порядок.

– Сьогодні Ви виконуєте великий обсяг роботи як завідувач лабораторіями електротехнічного відділення, секретар технічної ради, редактор щотижневої газети «Фотофакт» (кожного тижня сайт ЧПТ оновлюється новими фото). Не всі студенти технікуму знають, що саме Ви ініціатор, та й організатор оформлення холів і багатьох аудиторій нашого закладу. Які плани попереду?

– Я завжди мріяв, щоб студенти полюбили природу, як я, бачили її такою, якою вона являється мені. Дуже прикро дивитися на ті місця, де побувала молодь і залишила після себе такий слід, що природа аж плаче. У мене навіть фотохроніка таких місцин є, проте не хочеться псувати настрої ні собі, ні іншим. Все

почалося з того, що для мене найкращим відпочинком є ліс. І я вирішив зробити фотовиставку, яку розмістив у нашій бібліотеці. Тоді сфера діяльності розширилась і перенеслася на аудиторії. Тепер наш навчальний заклад не лише суто технічний, а й творчий.

– Де знаходите кошти на таке оформлення, адже всі знають про хиби освітянського бюджету: треба багато, а можливостей обмаль?

– Ця справа мені настільки близька, що роблю все з власної ініціативи, і, навіть, за власний кошт: треба і роздрукувати фотографії, і в рамочки пристойні помістити. Деякі завідувачі кабінетами виявили бажання оформити і свої аудиторії, там вже студенти допомагали коштами, щоб все було гарно, естетично оформлено. Так, в 231 аудиторії фотовиставка присвячена святим місцям України, в 405 – мальовничим краєвидам української природи...

– У Вас поєдналися дві іпостасі: високодуховна людина і представник технічної спеціальності. Що одне одного живить: творчість професію чи прагматизм творчість, адже електротехнічна спеціальність вимагає точності, лаконічності?

– Я з творчості черпаю життєдайну силу... Професія годує – це харч матеріальний, а фото, поезія – це їжа духовна. Коли творю, я відпочиваю. Я наче на

іншій планеті. Людина повинна мати свій духовний пристанок, адже якщо жити лише роботою, душа поступово втрачає силу. У мене протягом 14 років був справжній друг – собака Дуня. З нею я обійшов безліч лісів, вона завжди знаходила дорогу, коли губили стежку. Вона розуміла мене, те, як я люблю ліс, особливо хвойний: той запах, сосновий спокій, величність сосен. Мабуть, тоді і почав фотографувати, щоб зафіксувати ту мить краси, яку відчували разом.

– А коли почали писати, як відкрили у собі талант?

– Ви знаєте, писати поезії почав за сумних обставин, коли померла моя мама. Вона була мені справжнім другом по життю. Вже 22 роки, як її немає. Сама була дуже творчою людиною: малювала, співала, вишивала. Тому перші вірші оповиті тугою та смутком. Ми були дуже близькі душевно.

– Що зараз пишете?

– Не пишеться. Зараз я відпочиваю, фотографую.

– Що вважаєте своїм гаслом у житті?

– Кожен день – дарунок! Треба радіти кожній миті, не зупинятися, оптимістично йти вперед.

*Бесіду вела
А. Волошина*

НАШІ НОВИНИ

КВК «Українську мову знай – помилок не допускай»

Українська мова – одна з найкрасивіших і наймилозвучніших мов світу. Щороку, починаючи з 2000 року, ми відзначаємо Міжнародний день рідної мови.

Це свято не обійшло стороною і стіни нашого навчального закладу. У цьому році в технікумі було проведено КВК, присвячене Міжнародному дню рідної мови, в якому взяли участь студенти першого і другого курсів.

Було створено дві команди, що змагалися за звання кращих знавців рідної мови.

Збірна команда першого курсу – **«Знавці української мови»:**

1. Макарова Юлія – ЕК 1-1
2. Руденко Вадим – ЕК1-1
3. Романчук Тетяна – ЕК 1-1
4. Наконечний Владислав – ПС1-1
5. Кулініч Іван – ОД 1-1
6. Зибай Євген – ЕП 1-2

Збірна команда другого курсу – **«Мовознавці»:**

1. Демидов Герман - ОВ 2-1
2. Болтачева Маргарита-ОМ2-1
3. Титаренко Тарас – ЕП 2-2
4. Осипенко Ярослав – ЕП 2-2
5. Потапенко Вадим – ОМ 2-1
6. Петров Денис – ПС 2-1

Команди змагалися за звання найерудованіших знавців рідної мови, демонстрували свої знання з усної народної творчості, а також їм було запропоновано творче завдання – захист студентських проектів «У чому краса і багатство української мови». Всі завдання підготувала викладач української мови і літератури Соломаха Тетяна Анатоліївна. Ведучими КВК були студентки групи ЕК 1-1 Яна Ломако і Ксенія Пухлій, що заряджали присутніх у залі позитивом, дарували їм гарний настрій, проводили міні-вікторину «Розкажи скоромовку».

Студенти Черкаського політехнічного технікуму підготували номери художньої самодіяльності різних жанрів: вокал – Антон Заболотний (ЕП2-2), Віктор Пономарьов (ОД1-1), Богдан Остапенко (ЕК1-1); хореографія – Олексій Мельник (ЕП2-2), Олександра Жалдак (ЕК1-1), запальний танок «Ча-ча-ча» – Альона Бойченко (ЕП1-2); декламування поезій – Дмитро Кіт (ПС2-1); інструментальне виконання української польки – Євген Радченко та Володимир Білик (ОМ2-1).

А оцінювало відповіді учасників своєрідного конкурсу компетентне журі в складі чотирьох осіб:

1. Шиян Світлана Миколаївна – викладач української мови та літератури
2. Волошина Ганна Анатоліївна – викладач української мови та літератури
3. Романенко Федір – ЕА 2-1
4. Хоменко Олександр – ЕП 2-2

За підрахунками журі, перемогу здобула команда другого курсу «Мовознавці». Але команда «Знавці української мови» не засмутилась, участь – це також маленька перемога,

перемога не над суперниками, а над тими людьми, що не цінують своєї рідної мови. Саме це КВК стало поштовхом до того, щоб студенти більше уваги приділяли своїм знанням української мови, були зацікавлені в тому, щоб нею розмовляти і міркувати.

Директор Черкаського політехнічного технікуму Галат Дмитро Володимирович на цьому заході нагородив грамотами всіх студентів, що написали творчі роботи українською мовою. Їхня виставка проходила біля кабінету № 231 (під керівництвом викладача української мови і літератури Соломахи Тетяни Анатоліївни). Завдання цього конкурсу було скласти літературний твір, у якому всі слова починалися з однієї літери. Дмитро Володимирович побажав творчих успіхів і наснаги авторам чудових робіт. Вітання приймали студенти:

1. Висоцький Владислав ПС1-1
2. Макарова Юлія ЕК 1-1
3. Романчук Тетяна ЕК1-1
4. Руденко Вадим ЕК1-1
5. Ломако Яна ЕК1-1
6. Хорошко Роман ЕП 1-2

Єдине, що залишається, це закликати студентів любити і цінувати мову. Бо все починається з двох-трьох людей, які розуміють цю цінність, а потім ідеї несуться в маси. Тож будьмо патріотами держави, істинними дітьми нееньки України. Любімо мову наших пращурів!

викладач Т. Соломаха студентка (ЕК1-1) Т. Романчук

Наші студенти – справжні театральні

Чим швидше ми наближаємось до теплої пори, тим більше наші студенти відкривають для себе різних способів відпочинку. Тішить те, що ці способи заслуговують на схвалення. Так, за останній час колективно вони встигли неодноразово відвідати кінотеатр, музей, подорожували до о. Хортиця, тим самим поглибивши свій світогляд та доповнивши знання з історії своєї держави, а взимку – відзначилися і біля Карпатських схилів.

Проте, з першими весняними променями наші першокурсники відкрили для себе театральний сезон. Багато студентів-першачків відвідали заклад вперше, не приховуючи цього факту. Але найприємніше те, що Черкаський академічний обласний український музично-драматичний театр імені Т. Г. Шевченка викликав зацікавлення і справжнє захоплення. З вуст студентів неодноразово звучала вдячність за знайомство з головною сценою Черкаської області. (продовження)

с. 4)

Це і не дивно, адже історія постійно діючого драматичного театру в Черкасах розпочинається ще від пересувного робітничо-колгоспного театру, який заснувала група вихідців з 3-ї майстерні мистецького об'єднання «Березіль» (1932р.). У 1933-му

році театр переїздить до Черкаса (на той час – один із районних центрів Київської області), і відтоді стає постійно діючим у місті. За майже 80-літню історію існування колектив Черкаського академічного обласного українського музично-драматичного театру імені Т. Г. Шевченка здійснив понад 450 постановок. Сьогодні зала театру вражає своєю пафосністю та естетикою. У ложі балкону на хвилюшку можна перенестися в минуле століття, адже все віддає класикою і духом величного. Минулого місяця студенти колективно двічі відвідали театр, дехто сховався і втретє зі своїми друзями вже самостійно.

Все тому, що репертуар театру надзвичайно розмаїтий, а

актори намагаються йти в ногу з часом: дещо змінили мову спілкування з глядачем, надали пріоритет пошуку і застосуванню зовнішніх засобів виразності, як у створенні характерів, так і в пластичній будові сценічної

дії. Так, 14 березня першокурсники побачили інсценізацію притчі М. Лодо «Дуже проста історія» як зразок постмодерної літератури. Відвідувачі мали можливість наочно усвідомити для себе, що таке постмодерн і в чому полягають його особливості. А вже 21 березня порівняли постановку з класикою української літератури – комедією «За двома зайцями» М. Старицького. Ця п'єса вразила своїм акторським складом: Прокопа Сірка зіграв народний артист України – Ю. Берлінський, Явдокію – заслужена

артистка України – Н. Коломієць, Проню Прокопівну – заслужена артистка України – Л. Скобель, Свирида Петровича Голохвастова – заслужений артист України, а молоді відомий як соліст гурту «ЕФЕКТ МЕТЕЛИКА» – С. Бобров та ін.

Студенти нашого технікуму показали себе справжніми поціновувачами мистецтва, були надзвичайно уважними і вихованими. Незважаючи на технічну спрямованість ЧПТ, ми впевнені у наявності естетичного смаку в наших вихованців. Велику роль

тут відіграють викладачі-гуманітарії, що знайомлять студентів із подібними закладами, зокрема Пономаренко О. С., Соломаха Т. А., Гаврилець А. О., Волошина А. А.,

Галат Н. Д., і не тільки гуманітарії: викладачі математики – Гончар Н.І. та Гончар М. П. – теж залучають дітей до прекрасного. Хочеться вірити, що такий вид дозвілля буде для наших студентів цікавим завжди.

Н. Галат, А. Волошина.

Фестиваль студентських талантів стартував...

21 березня у технікумі стартував фестиваль-конкурс студентських талантів, присвячений 90-річчю ЧПТ. Участь у фестивалі беруть групи 1–2-х курсів у номінаціях: вокал, акторська майстерність, інструментальне виконання, український гумор, хореографія та спеціальна номінація до 90-річчя технікуму. І одразу ж, у перший день виступів, члени журі зрозуміли, наскільки важко буде визначати переможців.

У номінації «Вокал» як завжди чарівно співали Дар'я Ранюк та Інна Марченко (ЕК2-1), Яна Саєнко та Аліна Судіту (ОД2-1), не відставали й хлопці – Владислав Левандовський (ЕС2-2) та Владислав Мохуренко (ЕС2-1).

Традиційно цікаво та оригінально показала себе група ОВ 2-1 з власною трактовкою пісні «Идет солдат по городу». А як чудово пролунав хорівий виступ групи ЕА 2-1!

Представники першого курсу підтримали високий

рівень виступів, заданий другокурсниками.

Тут відзначилися Ігор Швидкий (ЕА1-1), Валентин Зінченко (ЕП1-1), дует групи ОД1-1 (Карина Чернікова, Віктор Пономарьов), вокальні ансамблі груп ЕК1-1 та ОМ1-1 і хор групи РА1-2, який зірвав усі аплодисменти залу!

В номінації «Акторська майстерність» серед виступів другокурсників не можна не відзначити костюмовану казку від групи ОД2-1, гумористичні сценки «Останній самурай» (ЕК2-1), «Інопланетяни» (ЕА2-1) та «Інтернет-залежність» (ПС2-1).

Поряд із загальновідомими в технікумі талантами нашої сцени гідно виглядали й представники першого курсу. Чудову пантоміму «Бессаме мучо» презентувала група ЕА1-1. Підтримали гумористичний напрям й талановиті актори з групи ОМ 1-1 («Приколи кінематографа»).

Справжню акторську майстерність показали хлопці з групи ЕП 1-1 (продовження с.5)

(уринок із твору «За двома зайцями»). Дуже проникливо й чуттєво виглядав виступ групи ОД1-1, присвячений Великій Вітчизняній війні.

У номінації «Українській гумор» чудово себе показали Сергій Коцур (ПС 2-1), Катерина Холоденко (ОД 2-1), Микола Кириленко (ЕА 2-1).

Справжню виставу влаштувала група ЕК 2-1 на чолі з Тетяною Здоренко: і вірші читали, і співали, й танцювали! Номінація «Інструментальне соло» серед представників 2-го курсу, безперечно, вразила усіх.

Поряд з нашими неймовірно талановитими і практично професійними виконавцями – Андрій Кривонос (ЕС2-2), Віктор Цуканов (РА 2-1), Інна Стрельченко (ЕК 2-1) – відкрились і нові імена. Чудово виступили хлопці з групи ЕП 2-2 (Андрій Кутувий і Максим Анохін – дует гітаристів). А як гарно звучала скрипка в руках тендітної Валерії Черняхівської (ОД 2-1).

Так, для журі це буде справжня проблема – визначити переможців! На щастя, це буде після завершення всіх виступів (у травні).

А поки чекаємо нових цікавих виступів у наступних номінаціях!
М. Заболотна, С. Сердюк

Спортивні перемоги «Політеху»

У березні–квітні цього навчального року в спортивному залі технікуму проходили змагання з ігрових видів спорту за програмою ХІІ Обласної спартакіади серед ВНЗ І-ІІ р. а., участь у яких взяли і збірні команди ЧПТ під керівництвом тренерів – Шпака Д. Г. та Фатневої О. М.

Як завжди ця непересічна подія викликала великий інтерес уболівальників та була сповнена бурхливими емоціями, хвилюванням і радістю перемоги. Наші юнаки і дівчата в черговий раз були «на висоті», показали чудові результати і заслужено здобули нагороди, залишивши позаду спортсменів з інших технікумів та коледжів.

Чемпіонами області з волейболу стали:

Мурований Євгеній (ОД 2-1), Яцун Роман (РА 3-2), Іщенко Сергій (ПС 4-1), Сидоран Сергій (РА 3-1), Шандра Юрій (ОМ 3-1), Любаненко Назар (ЕС 2-1), Назаров Олександр (РА 2-1), Шкарбан Євгеній (РА 2-1), Запорожець Микита (ПС 1-1), Тегін Антон (ЕП 1-1). ІІ місце в змаганнях із волейболу посіли: Шевчик Альона (ЕК 3-1), Гандзюк Тетяна (ЕК 3-1), Сапієнко Вікторія (ЕП3-1), Трембовецька Марина (ОМ 2-1),

Дробітько Наталія (ЕК2-1), Кузькова Дар'я (ОД2-1), Дорошенко Оксана (ЕК1-1), Івченко Наталія (ОД1-1), Обараз Ольга (ЕП1-1), Войчишина Вікторія (ЕП1-2), .

Перемогу в змаганнях з баскетболу здобули: Шимуля Андрій (ЕС 2-1), Сидоренко Сергій (ЕП 4-2), Хандусь Віталій (ЕП 2-2), Крутогуз Савелій (ОМ 2-1), Мастіпан Денис (ЕП 1-1), Котетунов Дмитро (ПС 3-1), Прокопенко Євгеній (РА 4-2), Руденко Олександр (ОВ 1-1), Прищепа Анатолій (ПС 2-1).

*Заступник директора з виховної роботи
С. Сердюк*

ВАЖЛИВІ ДАТИ

8 березня – свято, яке традиційно вважається днем жіноцтва. В Україні, Росії, Білорусі та інших республіках пострадянського простору це свято називають днем жіночої солідарності, крім того – між-

Жіночий день – свято чи день протесту?

народним. Початково міжнародний жіночий день був днем протесту проти дискримінації жінок. Традиція відзначати його саме 8 березня була закладена демонстрацією, яку провели 8 березня 1857 року робітниці текстильної промисловості в Нью-Йорку на знак протесту проти нестерпних умов праці та низької заробітної плати. Поліція розігнала цю демонстрацію. В наступні роки демонстрації жінок часто приурочувалися до цього дня. Так, 8 березня 1908 року в Нью-Йорку 15 000 жінок

вийшли на демонстрацію, вимагаючи підвищення зарплатні та надання виборчого права. Для закріплення традиції, рішенням Соціалістичної Партії США (28 лютого 1909) і Соціалістичного Інтернаціоналу (1910, Копенгаген, за ініціативи славетної німецької революціонерки **Кларі Цеткін**) день 8 березня було проголошено Міжнародним Жіночим Днем. Офіційно 8 березня відзначається в 32 країнах світу, зокрема в Україні.

(продовження с.6)

У наші дні значення свята дещо змінене. Це день, коли чоловіки вітають мам, бабусь, дружин, доньок, колег і просто хороших знайомих, нагадуючи про своє приязне ставлення до них. Можливість привітати того, хто тобі не байдужий, не викличе жодної підозри, адже все на законних підставах.

У ЧПТ традиційно святкують Жіночий день напередодні свята – 7 березня. Всі представниці

ДЕНЬ СМІХУ

1 квітня... Цей день не внесений ні в які календарі знаменних дат і всенародних свят, але його цілком можна зарахувати до міжнародних, оскільки він з однаковим успіхом відзначається в Україні, Росії, Німеччині, Англії, Франції, у Скандинавії, і навіть на Сході. В одних країнах 1 квітня називають Днем сміху, в інших – Днем дурня. Цього дня кожен готовий пожартувати над іншими, ніхто не застрахований від розіграшів, і навіть, серйозні та похмурі люди мимоволі посміхаються.

Про виникнення першоквітневої традиції існує чимало різних гіпотез, що сходяться в одному: коріння її сягають середньовічної європейської карнавално-балаганної культури. По суті, це один із найстійкіших елементів язичництва, що осів у християнській свідомості. Найпоширеніша теорія говорить, що до 1582 року у Франції (яка в ту пору жила за юліанським календарем) Новий рік відзначали навесні – з 25 березня до 1 квітня. Потім влада вирішила ввести новий календар – григоріанський, і новорічні свята перенесли на звичний для нас час – 1 січня. Однак, через погано розвинені комунікації, звістка про це дійшла не до всіх, і багато хто продовжував через незнання або з упертості відзначати Новий рік як і раніше. Освічені громадяни завели звичай знущатися з невігласів: популярним жартом було непомітно причепити до спини бідолахи паперову рибину й дражнити його Poisson d' Avril («квітнева риба»).

Подібні свята існували й набагато раніше – наприклад, в античності та середньовіччі. У Древньому Римі в середині лютого (а зовсім не на початку квітня) відзначалося свято дурних. Історик Апулей вважав, що в Римі першоквітневий обман був пов'язаний зі святом на честь божества Сміху.

Веселіться, тому що сміх, як відомо, продовжує життя!

А. Волошина

жіночої статі святково вбрані, з піднесеним настроєм і не обділені чоловічою увагою. Цього року цикловою комісією фізичного та військово-патріотичного виховання 6 березня проведено оздоровчо-спортивний захід «Нумо, дівчата!», а наступного дня в актовій залі технікуму відбувся святковий концерт. Більш як 90 жінок-працівниць технікуму та близько 30 дівчат-студенток із числа активістів

громадської роботи були премійовані. Чоловіча половина студентства привітала жіночу. Не було помічено жодної дівчини і жінки, які б не сяяли від святкового настрою. Шкода, що так склалося, що в нас усе зводиться до одного дня, а вже наступного – життя набирає рутинного темпу. Створіймо собі свята частіше!

Н. Галат

Великдень

Великдень – ВЕЛИКИЙ ДЕНЬ – це тисячолітня назва, яка тепер означає велике християнське свято Воскресіння Ісуса Христа. Вважається найважливішим християнським святом, що символізує радість від перемоги Ісуса Христа над смертю та вічним забуттям. У цей день ми йдемо до церкви і повертаємося додому з великою радістю, несучи кошик «свяченого». Усі вітають одне одного словами «Христос Воскрес!» – «Воістину воскрес!». Родина урочисто сідає за стіл, починається розговіння, а з ним і неодмінні Великодні обряди.

Слово «Пасха» походить від назви старозаповітного свята, яке відзначали іудеї в пам'ять про звільнення від єгипетського полону. Пасхальний агнець євреїв став прообразом Христа, тому Христос ще іменується Агнцем Божим, Агнцем Пасхальним, Пасхою.

Назва свята Великдень існує лише в українців та білорусів. Поляки називають його Wielkanoc, а росіяни – Пасха.

Задовго до хрещення Русі наші пращури відзначали навесні велике свято – Великдень Дажбожий. Його святкували на весняне рівнодення. Великдень – це давнє свято весни, весняного сонця та природи, що відроджувалась після довгого сну. Свято цілковитої перемоги весни над зимою, перемоги життя над смертю, свято подружньої любові та злагоди в родині. Великдень вважається найбільшим

днем у році, бо тоді, за віруваннями слов'ян, воскресє бог життя – Сонце, а весь світ возносить хвалу воскресінню, народженню любові, доброти, надії та радості життя. Наші предки вважали, що у цей день Господь відчиняє небо і через небесні ворота приносить у людські душі очисний вогонь.

До цього дня випікали *коровай* (сучасна *паска*), посипаний пшоном, що символізує народження і повноту життя. Обов'язковим атрибутом свята, що розповсюдився по усьому світу є *писанка*. А символіка писанки з її «кривульками», «безконечниками», «деревами життя», «пташками» та ін. відображає багатство світосприйняття наших предків.

Звичай випікати паски також має дохристиянське походження. У Чистий четвер, коли закінчували писати *писанки*, розпочинали пекти *баби* – так здавна називали *паски*. Баба мала також назви *коровай* і *калач* (*куліч*). Високий і пишний Великодній коровай мав стати запорукою кращого урожаю, більшого приплоду худоби, родовитості та плодючості.

То яке свято ми святкуємо сьогодні – Воскресіння Ісуса Христа чи Великдень Дажбожий? Тисячолітні традиції нашої славетної землі переплелися з біблійними віруваннями, утворивши синтез релігійних обрядів.

Традиції – це ті коштовні скарби нашої з вами культури, які потрібно знати і не забувати.

А. Гаврилець

Пора року чи стан душі?

Весна приходить не сама, її супроводжують натхнення, закоханість, піднесений настрій.

Дві зірки на нічному небі дивувались різноманітності людського стану душі. А може ці відчуття притаманні не тільки людині?

Поміркувавши трохи, зірки задумались над питанням, чому навесні розквітають дерева, земля укривається неймовірно яскравим зеленим кольором, хто є музою весни? І зробили висновок, що Сонце є джерелом омолодження планети. Виявляється, планета – жива, весна – це не просто назва пори року, це навіть не абстрактне поняття, це – стан душі планети в цей період.

А звідки Сонце бере енергію? Чому воно вічне та невтомне?

Милуючись весняними змінами навколишнього середовища, людина черпає натхнення для мистецтва, захоується, відчуває радість просто від сонячних промінчиків. І тим самим, вона сама випромінює радість, щастя, позитивні емоції.

А інша людина, відчуваючи усі ці коливання душі, також стає маленьким енергетичним витокком. І всі люди разом віддають Сонцю стільки енергії, що її вистачає на перехід до літа, на нову весну, на нові емоції.

Навіть воскресіння Господне відбулося навесні. Тим самим подарувало надію людству, кожній людині окремо, кожній душі, яка прагне до щастя.

Найщиріше почуття людини – кохання – має стільки сили, що воно здатне зцілювати не тільки нашу планету, а й інші планети в сонячній системі. І ті планети, які найближче до Землі, відчувають це.

Зірки вкотре переконалися в тому, що життя, почуття, весна – це енергетично пов'язані поняття. І кожен з нас є учасником створення нового, живого, прекрасного. Не забуваймо про це ніколи, навіть тоді, коли на серці сумно, або здається, що втрачається сенс життя. Пам'ятаймо, що кожна позитивна думка створює свою весну, яка в свою чергу надихає Сонце.

*О.О. Іщенко –
викладач вищої та
дискретної математики*

Жінка у моєму житті

Кожного року настає день, коли життя на землі починає прокидатися, день, на який, певно, чекають усі жінки. Цікаво, чи багато людей замислювалися над призначенням цієї прекрасної та водночас небезпечної статі?

Жінки... Відьми, що можуть зачарувати самим лише поглядом. Не раз саме жінки змінювали хід історії, тримали в долонях долі тисячі людей. Згадати лише історію міста Троя, долю якого вирішила одна тільки краса жіночої статі, краса, заради якої мільйонні армії схрестили свої мечі. Дивовижно, як у такій величч та могутності можуть співіснувати ніжність, чуйність, ласка... Кожна жінка відіграє свою роль у вічному житті суспільства. Хтось дає надію на життя, хтось рятує нас від безодні незнання, а хтось допомагає знайти сили злетіти феніксом над попелом труднощів.

Особисто для мене, жінка є тією частинкою душі, яку ми шукаємо протягом життя, а знайшовши, відчуваємо піднесення, здатне відігнати навіть смерть та увіковічити душу.

Мищенко Андрій (ПС 1-1)

Олійник Валерій (ПС 1-1)

Жінкам

Жінки завжди були та будуть,
Та не завжди цінують їх...

Жінки – це незвичайні люди,
Не проживемо ми без них.
Та хіба жінка – це людина?

Хіба їй місце на землі?

Вона – як Божая святиня,
Жінки – всі янголи в душі.

Чоловіків я закликаю:

Цінуйте жінку та любіть!

Свого життя не уявляю

Я без жінок навіть на мить.

Хоч думають, що жінки слабші,

Та я гадаю: це не так!

Сильний характер вони мають,

Їх не зламаєш просто так.

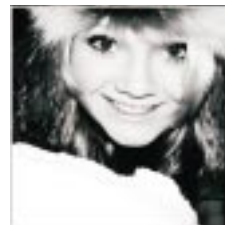
І чим було б тоді кохання,

Якби без жінки ми жили?

Життя було б для нас

стражданням.

Нехай жінки будуть завжди!

Яна Ломако (ЕК 1-1)

Вона, як скеля

Я окуляри одягну на себе,
І впевнено піду у свій світ мрій,
Щаслива буду, більше і не треба,
Тверда реальність, буду жити без надій.

Ти одягни на себе маску щастя,
Ми зітремо зі світу лихо й біль,
Всі посміхнуться і подякують
нізащо,

А я все буду жити без надій.

Коли відкриєш в моє серце
двері,

Я пошепки тихенько крикну
мій,

Назвеш мене лиш одним словом

– скеля,

Бо я жила і буду жити без надій.

Рятівна сила посмішки

Перед тим, як ви розпочали читати, посміхніться! Я не жартую, просто посміхніться. І тримайте цей вираз обличчя, доки не дочитаєте рядки до кінця.

Посмішка завжди була ознакою сильних та впевнених людей. Згідно з опитуваннями, оточуючі вважають усміхнену людину більш привабливою, успішною, порядною та рішучою.

Подивіться на обличчя перехожих на вулиці: заклопотані, сумні, байдужі, а іноді – просто злі. Спробуйте посміхнутись незнайомій людині. Більшість почне тривожно оглядати себе, чи все з ними гаразд, або ж подумає, що ви обізнались (у кращому випадку). Люди відвикли посміхатись... Але ж посмішка – це найважливіший засіб спілкування. Опинившись у чужому оточенні, ти вмить відчуєш полегшення, побачивши на обличчях людей теплі та щирі посмішки. І люди, яких ти досі ніколи не знав, перетворюються на твоїх друзів.

Сподіваюсь, ви не забули посміхатися?

Дивно, але такий «дешевий»

засіб, як посмішка має справжню магічну силу, здатну творити дива в буквальному сенсі. Вона відкриває двері в бізнесі, вміє домовлятися з партнерами, зміцнює і стабілізує фінансове становище компаній, привносить у сімейні відносини доброзичливість і взаєморозуміння. І все це абсолютно безкоштовно! Недаремно існує вислів «обеззброювальна посмішка». І це дійсно так. Саме справжня, така, що притягує погляд, зігріває душу, посмішка цінується найбільше. Справжня щира посмішка ще й зміцнює здоров'я. Наше тіло одразу ж починає виробляти ендорфіни (гормони щастя), коли ми починаємо посміхатись. Навіть, якщо примушуємо себе це зробити. Різка зміна настрою знімає стрес: знижується артеріальний тиск, покращується травлення, нормалізується рівень цукру в крові, покращується сон, зміцнюється імунітет.

А тепер зробіть усмішку на все обличчя. Ця посмішка щира? Вона Вам подобається?

Коли буде сумно, проекспериментуйте з легкою, холодною, захисною, дружньою, розгубленою та іншими посмішками (до речі, вчені нарахували 19 типів посмішок!) Насправді, це зовсім нелегко.

Уміння щиро посміхатися – це

ціле мистецтво.

Практично у кожного виникають моменти, коли не ладяться відносини з оточуючими, маса проблем на роботі, у навчанні і вдома. Зрозуміло, що в такі хвилини абсолютно не до усмішок. Але...

Виявляється, існує вправа для відновлення душевної рівноваги. Виконати її досить просто, а ефект приголомшливий. Називається вправа «Тримати усмішку 1 хвилину», думаю, назва уже говорить сама за себе.

Станьте перед дзеркалом і посміхніться! В перші секунди у вас замість посмішки може вийти гримаса, особливо якщо ви ще й роздратовані чимось. Приблизно через 10 секунд ви почнете здаватися смішним самому собі. Це означає, що гримаса почне трансформуватися у справжню посмішку. Потім почнете потроху глузувати з самого себе. Через декілька секунд ви відчуєте полегшення, і з цього моменту все піде на краще.

Якщо цю вправу повторювати щоранку, ви приєднаєтесь до елітного клубу оптимістів і забудете про самотність та невдачі:))

І пам'ятайте, якщо Ви здатні завжди посміхатися життю, життя завжди посміхнеться Вам!

М. Заболотна

СМІХ ПРОДОВЖУЄ ЖИТТЯ

Хто рано встає, тому кажуть: «Сядьте! Пара ще не закінчена!»

Студент (С) здає екзамен, а викладач (В) його «завалює»:

В: – Ну добре, якщо відповідаєш на це питання – то здав... Скільки в аудиторії лампочок?

С: (швидко порахував) – 9.

В: – Не правильно – 10 (і дістає з кишені лампочку) – не здав.

Перездача, така ж ситуація... Викладач задає те ж питання...

С: (не задумуючись) – 10.

В: – Ні, не правильно, я сьогодні лампочку не взяв...

С: (витагуючи лампочку з кишені) – Зате я взяв!

На екзамені студент бере один білет – не знає. Бере другий – теж. Третій – також не знає. Витагує четвертий, п'ятий... Викладач бере заліковку, ставить йому «3». Інші студенти здивовано:

– За що?!

– Як за що, – відповідає викладач, – якщо щось шукає, значить щось знає.

Перли поперли

(із робіт наших студентів)

«Після скинення миколи другого його брат посів на цій владі недовго – він побачив, що після брата в державі бардак і відмовився від такого щастя»

«Тоталітаризм знаходиться по середині між демократичним і автономним режимом»

«Роль жінки у суспільстві надзвичайна, адже жінка – це не просто істота...»

«Діло було так... 1942р. німці напали на наших. Але ми бистро відбили атаку»

(рубрику запропонувала)
Бондаревська Н.І.

Головний редактор **А.А. Волошина**, відповідальний редактор **С.Г. Сердюк**, коректор **Н.Д. Галат**, верстка **О.І. Коць**, фото **Г.Г. Блонський**
E-mail: **Gazeta_new@ukr.net**
Тираж: 100 прим.

Віддруковано ЧПТ
м. Черкаси, вул. Ільїна, 226
тел. (0472)36-07-28;
36-07-29; 36-07-25

E-mail: **ck-chpt@uch.net**